

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/68/2016
Identifikačné číslo spisu:	5115010605
Dátum vydania rozhodnutia:	11.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5115010605.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obvineného Ing. Z. T. pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 11. januára 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ing. Z. T. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/9/2016, zo 16. februára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. Z. T. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/80/2015, zo 7. januára 2016 bol obvinený Ing. Z. T. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Za tento prečin mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pričom výkon trestu bol menovanému podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T/4/2015, z 23. februára 2015 ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným G. T., X. T., K. T. a J. T. a obmedzenie spočívajúce v zákaze telefonicky, prostredníctvom SMS správ, mailom alebo prostredníctvom iných osôb kontaktovať poškodenú G. T., X. T., K. T. a J. T..

Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 1To/9/2016, zo 16. februára 2016, postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol odvolanie obvineného Ing. Z. T. podané proti vyššie označenému rozsudku súdu prvého stupňa.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/9/2016, zo 16. februára 2016 podal prostredníctvom obhajkyne dovolanie obvinený Ing. Z. T. z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/, písm. l/ Trestného poriadku. Menovaný však v dovolaní nepredložil žiadny relevantný

argument preukazujúci naplnenie ktoréhokoľvek z vyššie uvedených dovolacích dôvodov. Obvinený v dovolaní poukázal na vykonané dôkazy, najmä na svoje tvrdenia „priebeh skutku som opísal a vnímal nasledovne ...“ (str. 2-4), výpovede svedkov (str. 4-7), znalecké posudky (str. 6-7) a vykonal, samozrejme podľa svojich vlastných kritérií, rozbor jednotlivých dôkazov a celkového dôkazného stavu :

- „svedecké výpovede maloletých K. T. a J. T. potvrdzujú moju výpoveď...“
- „kvalita svedeckých výpovedí bola potvrdená ...“
- obe deti zhodne uviedli ...“
- rovnako deti uviedli ...“
- susedia uviedli ...“
- „nemám však za to, že slová, ktoré som vzhľadom na danú situáciu použil a ktoré sú uvedené vo výpovediach, by boli spôsobilé vyvolať obavu o život a zdravie ...“
- svedkyňa teda nenadobudla z môjho konania strach o vlastný život ...“

Z podaného dovolania je zrejmé, že obvinený ho poňal ako ďalšie už druhé odvolanie a prostredníctvom dovolania sa na najvyššom súde domáha opätovného prehodnotenia dôkazného stavu bez toho, aby si uvedomil, že dovolanie nie je ďalší riadny opravný prostriedok, čo nepochybne dokumentuje i jeho návrh: „Aby dovolací súd opätovne starostlivo zvážil všetky okolnosti tohto prípadu a zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline a rozsudok Okresného súdu Žilina a spod obžaloby ho oslobodil“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného Ing. Z. T. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia (R120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol najvyšší súd oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomoci vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Tr. por.) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit' a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Tr. por.).

Takmer celý obsah dovolania sa vzdialene približuje (viď vyššie) dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto najvyšší súd poznamenáva, že v rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por. Skutkový stav môže

najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje aj o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením (skutkovými závermi), ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku veta za bodkočiarkou. Dovolací súd nemôže skutok ustálený súdmi prvého a druhého stupňa ani meniť ani dopĺňať (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

Inak povedané vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môžu obvinení v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdom, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi nižších stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho súdu. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdov nižších stupňov.

Pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého Ing. Z. T. spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku, ako pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona. Použitú právnu kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označeného prečinu. Z uvedeného vyplýva, že tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Pokiaľ obvinený v dovolaní argumentoval (k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) tým, že jeho výsluch prokurátorkou bol realizovaný formou kladenia otázok, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zmareniu jeho práv podľa § 34 ods. 1 Tr. por., tak najvyšší súd nemohol takýto argument akceptovať, pretože tvrdenie obvineného je len čiastočne pravdivé. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že prokurátorka začala výsluch obvineného kladením otázok (č. l. 230), avšak následne, ako nemala ďalšie otázky, bolo umožnené obvinenému vyjadriť sa, resp. doplniť svoju výpoveď, čo aj učinil na č. l. 233. Okrem toho obvinený mohol súvisle opísať priebeh skutkového deja a uviesť i ďalšie okolnosti nielen v záverečnej reči ale i v poslednom slove (č. l. 258-259), čo taktiež využil. Z uvedeného vyplýva, že obvinený mal počas celého trestného konania dostatok možností na kompletný a súvislý opis priebehu skutkového deja, čo sa opakovanne aj stalo (viď. aj prípravné konanie). Preto najvyšší súd nezistil naplnenie ani tohto dovolacieho dôvodu.

V ďalšom obvinený namietal (bez špecifikácie dovolacieho dôvodu), že súd nevykonával rekonštrukciu podľa § 159 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 159 ods. 1 Tr. por. rekonštrukcia sa vykoná, ak má byť napodobnená situácia a okolnosti, za ktorých bol spáchaný trestný čin alebo ktoré majú k nemu podstatný vzťah, alebo ak má byť preverená výpoveď obvineného, poškodeného alebo svedka, ak iné dôkazy vykonané v trestnom konaní nepostačujú na objasnenie veci.

Z uvedeného vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní a ani súd nie sú povinné vykonať rekonštrukciu, pričom rozsah a spôsob dokazovania je v prvom rade v rukách prokurátora, ktorý nesie

zodpovednosť za obžalobu. V predmetnej veci nemožno prehliadnuť, že nedošlo k dôkaznej núdzi v tom zmysle, že by už zabezpečené a vykonané dôkazy nepostačovali na objasnenie veci. V tejto časti najvyšší súd odkazuje na závery prezentované v rozhodnutia obidvoch súdov nižšieho stupňa, pričom opätovne pripomína, že najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nemôže preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom.

So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd nezistil naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu vo veci obvineného Ing. Z. T., a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.